

Sygn. akt: I C 518/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2021 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. O. i D. G. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. Ł. O. i D. G. w C.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. solidarnie na rzecz powodów Ł. O. i D. G. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. Ł. O. i D. G. w C. kwotę 1526,43 zł (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia sześć złotych 43/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. solidarnie na rzecz powodów Ł. O. i D. G. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. Ł. O. i D. G. w C. kwotę 498,19 zł (czteryście dziewięćdziesiąt osiem złotych 19/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 518/20

UZASADNIENIE

WYROKU z dnia 11 maja 2021 roku

W dniu 26 października 2020 roku do tut. Sądu wpłynął pozew Ł. O. oraz D. G. prowadzących działalność gospodarczą od nazwą (...) s.c. O. i D. G. w (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 2198,01 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 marca 2020 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że kwota roszczenia stanowi część należności wynikającej z faktury VAT na łączną kwotę 2782,26 zł obejmującą koszt wypożyczenia samochodu zastępczego dla P. K. w związku z kolizją jego samochodu. Powód nadto wskazał, że należność stanowiącą odszkodowanie związane z wypożyczeniem samochodu nabyła w drodze umowy przelewu wierzytelności. Strona powodowa wskazała, że strona pozwana wypłaciła jedynie należność w kwocie 584,25 netto, nie akceptując wysokości stawki dziennej naliczonej za wypożyczenie samochodu, ilości dni faktycznego wypożyczenia samochodu oraz kosztów transportu pojazdu do poszkodowanego.

Nakazem zapłaty z dnia 30 października 2020 roku tut. Sąd uwzględnił powództwo (k. 71).

W dniu 16 listopada 2020 roku do tut. Sądu wpłynął sprzeciw (...) S.A. od nakazu zapłaty z dnia 30 października 2020 roku, w którym strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Strona pozwana w uzasadnieniu swego stanowiska przyznała, że odpowiada co do zasady za szkodę związaną z uszkodzeniem pojazdu P. K. i tym samym była zobowiązana do zapłaty odszkodowania związanego z wynajęciem samochodu zastępczego, wskazała jednak, że cała kwota odszkodowania w wysokości 584,25 zł została wypłacona stronie powodowej z tego tytułu. Strona pozwana wskazała nadto, że okres 13 dni wskazany w fakturze strony powodowej był zbyt długi, albowiem szkoda została naprawiona w dniu 31 marca 2020 roku poprzez wypłatę kwoty całkowitego odszkodowania. Nadto strona pozwana wskazała, że stawka za dobę w kwocie 150 zł netto jest wygórowana, a koszty transportu pojazdu zastępczego nieuzasadnione (k. 74 - 80).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2020 roku P. K. uczestniczył w kolizji, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. Kolizja miała miejsce na terenie miejscowości Ł. gmina J.. Po kolizji samochód R. (...) nie nadawał się do użytkowania, został zabrany przez lawetę, która pojawiła się na miejscu kolizji bez wezwania poszkodowanego, a następnie zezłomowany.

W toku postępowania likwidacyjnego ustalono całkowitą szkodę i wypłacono poszkodowanemu w dniu 31 marca 2020 roku kwotę 2100 zł. P. K. zakupił za wskazaną kwotę inny pojazd, który po remoncie zaczął użytkować od 6 kwietnia 2020 roku.

P. K. był współwłaścicielem uszkodzonego pojazdu R. (...), a samochód użytkował do dojazdów do pracy i przejazdu z miejsca zamieszkania do sklepu, lekarza. Nie posiadał on innego samochodu własnego. W dacie szkody mieszkał w Z., a pracował w oddalonym o 11 km J..

W dniu 25 marca 2020 roku P. K. zawarł ze stroną powodową umowę najmu pojazdu marki R. (...) (segment C). W umowie wskazano, że stawka za wynajmem samochodu wynosić będzie 150 zł netto za dobę, opłatę za dostarczenie pojazdu i jego odbiór ustalono na kwotę 1,5 zł netto/km. P. K. nie negocjował stawki za wynajem samochodu, nie szukał także tańszej oferty. Strona powodowa dostarczyła poszkodowanemu pojazd w dniu 25 marca 2020 roku, a on zwrócił ten pojazd w dniu 6 kwietnia 2020 roku.

W dniu 6 kwietnia 2020 roku P. K., G. K. i K. K. jako współwłaściciele samochodu zawarli ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności w kwocie 2782,26 zł przeciwko (...) S.A., związanej z odszkodowaniem za wynajem pojazdu zastępczego w związku z kolizją z dnia 25 marca 2020 roku.

Strona pozwana nie zaproponowała poszkodowanemu żadnego konkretnego pojazdu zastępczego, nie udostępniła mu takiego pojazdu

Dowód: umowy (k. 10 – 13, 27), protokół wydania pojazdu (k. 19), potwierdzenie zwrotu (k. 20), karta informacyjna (k. 14), oświadczenia (k. 15, 21-25), upoważnienie (k. 23, 22), pismo (k. 35), potwierdzenie przelewu (k. 37), zeznania świadka P. K. (k. 127 – 127 + nagranie rozprawy z dnia 9 marca 2021 roku), oświadczenie (k. 26), akta szkodowe (k. 86 – 121).

W dniu 6 kwietnia 2020 roku (...) s.c. O. i D. G. w (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT (...) na kwotę 2782,26 zł brutto, wskazując 13 dób i stawkę netto 150 zł/doba, koszty transportu w jedną stronę na 156 zł (104 km x 1,50 km), termin płatności określono na 20 kwietnia 2020 roku.

Strona pozwana wypłaciła stronie powodowej kwotę 584,25 zł, za 5 dni wynajmu pojazdu zastępczego przy stawce za dobę 95 zł netto, nie uznała kosztów transportu samochodu do poszkodowanego.

W dniu 6 sierpnia 2020 roku strona powodowa złożyła odwołanie od decyzji (...) SA. A (...) S.A. pismem z dnia 13 sierpnia 2020 roku podtrzymała swa decyzję.

Dowód: faktura (k. 29), pisma (k. 30-31, 35, 86).

W 2020 roku na terenie J. działała jedna firma oferująca wynajem pojazdów zastępczych klasa C na kwotę 120 zł netto/ doba.

Dowód: pismo (k. 133).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne częściowo.

Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Stratą jest pomniejszenie majątku poszkodowanego, które polega bądź na uszczupleniu pasywów (zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników) albo przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań).

W ramach odpowiedzialności odszkodowawczej (...) S.A. mieści się koszt wynajęcia samochodu zastępczego przez poszkodowanego, albowiem poniesione z tego tytułu koszty stanowią stratę w rozumieniu przepisu art.361 § 2 kc (wyrok SN z dnia 6 stycznia 1999 roku II CKN 109/99 legalis 222489; uchwała SN z dnia 17 listopada 2011 roku III CZP 5/11 legalis 381501).

W niniejszej sprawie niespornym było to, że sprawca kolizji z samochodem P. K. posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej, a także i to, że w przypadku samochodu poszkodowanego doszło do powstania całkowitej szkody i że wypłacono poszkodowanemu kwotę odszkodowania w kwocie 2100 zł w dniu 31 marca 2020 roku oraz że strona powodowa była uprawniona do dochodzenia odszkodowania związanego

z wynajmem pojazdu zastępczego, a także i to że wpłacono niesporną kwotę odszkodowania za wynajem tego samochodu w kwocie 584,25 zł oraz to, że P. K. działał w imieniu własnym oraz pozostałych współwłaścicieli uszkodzonego pojazdu.

Sporna była natomiast stawka za jedną dobę wynajęcia samochodu, ilość niezbędnych dób tego wynajęcia oraz koszty dostarczenia i odbioru pojazdu dla poszkodowanego.

W ocenie Sądu stawka przyjęta przez stronę pozwaną była zbyt niska, a stawka wskazana przez stronę powodową była wygórowana, nie znajdowały one bowiem uzasadnienia

w odniesieniu do rynku lokalnego i cen za jakie można wynająć samochód zastępczy na terenie Gminy J. (miejsce zamieszkania poszkodowanego).

Jak wynika z wiarygodnych zeznań świadka P. K. nie negocjował on

w żaden sposób stawki za dobę wynajęcia samochodu zastępczego, nie poszukiwał on także innych ofert wynajmu samochodów zastępczych niż ta jaka mu została zaproponowana przez stronę powodową. W ocenie Sądu stawka ta była mu obojętna, albowiem był zapewniony, że koszty pojazdu zastępczego zostaną pokryte z OC sprawcy kolizji, a

następnie w dniu zakończenia umowy najmu zawarł ze stroną powodową umowę cesji wierzytelności wynikającej z wynajęcia tego samochodu.

W oceni Sądu zaniechanie poszukiwania miejsca oferującego niższe stawki, a także zaniechanie negocjacji takiej stawki ze stroną powodową stanowiło przyczynienie się P. K. (także jako pełnomocnika pozostałych współwłaścicieli) do wysokości i rozmiarów szkody w rozumieniu art. 362 kc i musiało być uwzględnione przy ustaleniu wysokości należnego odszkodowania (wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu I Ca 394/13 legalis 1575857; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31 marca 2013 roku I A Ca 754/15 legalis 1470095). Skoro strona powodowa wstąpiła w drodze sesji wierzytelności miejsce współwłaścicieli uszkodzonego pojazdu, to winna ponosić także skutki zaniechania ich samych.

Z uwagi na powyższe Sąd przyjął stawkę w wysokości 120 zł netto za dobę, przy uwzględnieniu pisma Firmy (...) w J. (k. 133). W ocenie Sądu stawka ta jest realną stawką, stanowiącą uzasadnione i celowe koszty jakie należne były w związku z wynajęciem samochodu zastępczego przez P. K., jest to stawka obowiązująca na rynku lokalnym.

Jak wskazano wyżej sporna była także ilość dób koniecznych do wynajmu samochodu.

W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej nie było słuszne.

Niespornym było to, że w dniu 31 marca 2020 roku wypłacono poszkodowanemu kwotę całkowitego odszkodowania, za którą kupił on następny samochód i zaczął go użytkować w dniu 6 kwietnia 2020 roku. Sam fakt wypłaty odszkodowania nie stanowił jednak naprawienia szkody w rozumieniu przepisów art. 361 i 363 kc, albowiem naprawienie szkody musi oznaczać przywrócenie stanu jaki istniał przed jej wyrządzeniem. Zatem samo wypłacenie kwoty odszkodowania nie stanowiło przywrócenia stanu jaki istniał przed szkodą, bo poszkodowany w dniu 31 marca 2020 roku nie mógł dysponować innym własnym pojazdem, który zaspakajałby jego potrzeby życiowe jak przed szkodą. Dopiero zakup nowego samochodu i możliwość jego wykorzystania przywracał stan jak przed szkodą (uchwała SN z dnia 22 listopada 2013 roku III CZP 76/13).

Oczywiście nie w każdym wypadku naprawienie szkody należy wiązać z zakupem samochodu, okres ten należy oceniać racjonalnie, przy uwzględnieniu prawidłowości działania poszkodowanego. W przypadku bowiem, gdyby kupił on samochód np. po roku od daty wypłaty odszkodowania, to w takim wypadku należałoby przyjąć, że poszkodowany nie podjął właściwych działań celem zmniejszenia szkody czy też zapobieżeniu jej powstania w dużym rozmiarze, a nawet przyjąć, że przyczynił się do jej zwiększenia.

W nieniejszej sprawie poszkodowany bardzo szybko podjął kroki celem zakupu nowego pojazdu, bo już 6 kwietnia 2020 roku zaczął użytkować nowy samochód i zwrócił ten wynajmowany, było to zatem tylko 6 dni od wypłaty odszkodowania. Szybkość działania P. K. świadczy o tym, że faktycznie samochód był mu niezbędny do normalnego funkcjonowania, a jednocześnie, że nie chciał powiększać szkody w postaci kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Zatem ostatecznie Sąd przyjął, że zasadna była ilość dób wskazanych w fakturze strony powodowej, czyli 13.

Zatem całkowite odszkodowanie należne za wynajęcie samochodu zastępczego przez P. K. wyniosło 1918,80 zł (13 dni x 120 zł netto = 1560 zł x 1,23 = 1918, 80 zł).

Strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 584,25 zł, zatem kwota całkowitego odszkodowania podlegała pomniejszeniu o kwotę wypłaconą i wyniosła 1334,55 zł.

Sporna była także zasadność zasądzenia kwoty 383,76 zł tytułem kosztów podstawienia i odbioru samochodu dla poszkodowanego z C..

Poszkodowany miał obowiązek przeciwdziałać zwiększeniu szkody. Brak poszukiwania ofert na rynku lokalnym i przyjęcie od razu jednej oferty bez zbadania jej warunków stanowiło przyczynienie się przez P. K. (także jako przedstawiciela pozostałych współwłaścicieli) do wysokości i rozmiarów szkody w rozumieniu art. 362 kc i musiało być uwzględnione przy ustaleniu wysokości należnego odszkodowania (wyrok Sadu Okręgowego w Tarnowie z dnia

23 grudnia 2013 roku I Ca 394/13). Dodać należy nadto, że do kolizji doszło na terenie Gminy J., zatem nie było uzasadnione wynajmowanie samochodu aż od firmy w C.. Byłoby to zasadne, gdyby do kolizji doszło na terenie C., bo w takim wypadku faktycznie poszkodowany musiałby wrócić do swego miejsca zamieszkania i poszukiwanie samochodu z J. w takim wypadku nie byłoby racjonalne.

Sąd dokonując oceny zasadności zasądzenia kwoty 383,76 zł miał na uwadze nie tylko postawę poszkodowanego, ale i strony pozwanej, która nie zaproponowała poszkodowanemu żadnego konkretnego pojazdu zastępczego, nie udostępniła mu takiego pojazdu, pomimo tego że faktycznie był on mu konieczny do normalnego funkcjonowania. Okoliczność ta wynika z akt szkodowych (k. 86 – 121) oraz oświadczenia P. K. (k. 26). Samo powiadomienie poszkodowanego o zasadach najmu pojazdu zastępczego w (...) S.A. oraz stawkach wynajęcia takiego pojazdu nie mogło uwolnić strony pozwanej od odpowiedzialności za koszty dostarczenia takiego pojazdu poszkodowanemu, była to bowiem zwykła instrukcja, a nie konkretna oferta dostarczenia konkretnego pojazdu poszkodowanemu.

Z uwagi na powyższe zdaniem Sądu odszkodowanie w części związanej z kosztami dostarczenia i odbioru pojazdu zastępczego należało miarkować przy uwzględnieniu przepisu art. 362 kc. Ostatecznie Sąd uznał, że najbardziej słuszne będzie obciążenie stron tymi kosztami po 50 % i z tych też względów Sąd uznał za zasadne żądanie w tym zakresie co do kwoty 191,88 zł (156 x 1.23).

Sąd uwzględnił podatek VAT, albowiem poszkodowany nie miał możliwości jego rozliczenia, a powód z mocy umowy cesji wierzytelności wstąpił w jego prawa.

Zatem ostatecznie kwota odszkodowania należna stronie powodowej wyniosła 1526,43 zł, którą zasądzono w pkt I wyroku.

Odsetki Sąd zasądził od dnia 14 sierpnia 2020 roku, albowiem ostatecznie w dniu 13 sierpnia 2020 roku zakończyło się postępowanie szkodowe (ostatnie pismo k. 86), a zatem od dnia następnego strona pozwana pozostawała w zwłoce wobec strony powodowej.

Z uwagi na powyższe oddalono w pkt II żądanie ponad kwotę 1526,43 zł i co do odsetek za okres poprzedzający 14 sierpnia 2020 roku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc i art. 108 kpc.

Strona powodowa wygrała w 69 % w stosunku do swego żądania, a strona pozwana w 31 % zatem w takim zakresie należało rozliczyć koszty procesu.

Strona powodowa w niniejszej sprawie poniosła koszty procesu w łącznej kwocie 1134 zł:

- kwota 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw
- kwota 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych
- kwota 200 zł tytułem opłaty od pozwu

Zatem ze wskazanej kwoty należy się powodowi kwota 782 zł.

Strona pozwana w niniejszej sprawie poniosła koszty procesu w łącznej kwocie 917 zł

- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
- kwota 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych

Zatem ze wskazanej kwoty należy się stronie pozwanej kwota 284,27 zł.

Po zminusowaniu obu kwot otrzymano kwotę 498,19 zł zasądzoną w pkt III wyroku.